

À LA VERGE DEL MONT.

*Del Mont Verge Maria,
Reyna del Ampurdà,
jo al cel pujar voldria;
Verge Maria
daume la ma.*

I.

Aném, ampurdanesos,
d' amor de Dèu encesos
pujém á dalt del Mont,
á veure aqueixa Estrella,
que riu hermosa y bella
de nostra terra al front.

II.

Son trono es una serra,
que en mitx de nostra terra
s' aixeca fins als cels;
te 'ls núbols per cortina,
per blava mantellina
la volta dels estels.

III.

Oh Reyna y sobirana,
regnáu en eixa plana,
regnáu en tots los cors.
Que vostra ma 'ns ampare;
salvaunos, dolsa Mare
dels pobres pecadors.

IV.

Donaunos bona anyada,
giráu la pedregada
que ve del Canigó,
trayeu d' aquesta terra
las sectas que fan guerra
á nostra Religió.

V.